

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

prurus esset, in qua nunquam futurum est mereri, ut eo honore dignareris, ad quem literarum tuarum beneficio evecta sum. Quas quoties alicui ostentavero, non mediocrem infamæ meæ laudem accessuram intelligo, quæ nulla alia magis via illustrari potuit, quam per literas tuas, quid enim cum illo honore comparandum, quod digna habita sum, quam totius Orbis decus suis literis dignatus sit? Quare ut mihi rem longe supra meritum meum benignitas tua contulerit, ita me sane pro tam eximio munere dignis agendis gratiis nimis imparem jure confiteor. Quod pictoris tibi adventus tantæ voluptati fuit, illo nomine, quod utriusque mei parentis nostrumque omnium effigiem depictam detulerit, ingentibus cum gratiis libenter agnoscimus, nihil ardentius expetentes, quam ut Præceptorem nostrum, cujus eruditis laboribus, quicquid bonarum literarum imbibimus, acceptum habemus, fidelemque patris veteremque amicum coram aliquando colloqui ac contemplari nobis liceat. Vale. Salutat te ex animo D. mater, item totus tuus maritus meus ac frater, ambæ sorores meæ plurimam tibi salutem mittunt. III. die Novembris.

XII.

Erasmo Roterodamo, doctissimo, Urbanus Regius,
Theologo Theologus. S. D.

Tuum ad nos reditum, Erasme Doctissime, Germaniæ imò Christianis omnibus gratulor, haud secus enim te expectavimus ac solem quandam, qui tenebras nostræ noctis sit discussurus. Tenebras inquam internas, eoque periculosissimas. Nam te renascentis Theologiæ autorem primum, nostris temporibus qui non fatetur, & mendax est & ingratus. Primus tu à turbidissimis scholasticorum lacunis ad fontem sacrarum literarum revocasti Theologos, idque eâ modestia, ut admonitione tam salubri tamque necessaria ne inimici quidem sint offensi, præter nescio quas noctuas abominabiles ac miserabiles potius quam odio habendas. Primo omnium ad Theologos veteres hortabaris, à quibus dein ceu rivulis ad Canonicas scripturas fontem limpidissimum nos perduxisti, denique effecisti tantum vigiliis tuis doctissimis, ut nullum penè studiorum genus jam feliciori pede procedat quam sacrosancta Theologia. Res sane admirabilem videmus, & literas humaniores & sacras sic connecti, ut simul citra tumultum condiscantur, quæ antè indoctorum machinationibus erant plusquam hostes, tuis hoc omne lucubrationibus acceptum ferimus, qui omnem movisti lapidem, ut pro inani philosophia in scholis theologorum cœlestis philosophia crucis tandem nosceretur. Gaude & triumphæ, Erasme, cogno-

gno-

gnosci cœpit, nec apud literatos duntaxat sed & laicos, qui persuasi sunt Paraclesi tua, ad omnes Christianos pertinere sacras literas. Nuper matronam auidi de lege & Evangelio ex Paulo ad Rom. doctius multo differentem, quam olim magni illi MAGISTRI nostri potuerint. Sic tu tanquam classico universum orbem ad Christi philosophiam excitasti: ad instaurandam theologiam natum te nihil dubitamus, pro in fato tuo obsequere, Augustinum atque Hilarium doctissima manu tua purgato, ut à veris adulterina dinoscamus, quod annis superioribus felicissime præstitisti in Hieronymo. Ecclesia Augustana, cui sesquiannum Christum prædicavi, pro te orat assidue, ad quam propediem revertar. Qui has tibi reddidit, nobilis est, tui ob raras ingenii dotes studiosissimus, etsi ipse indoctus, huic si vacat ad me vel verbum da perferendum. Vale Theologorum ac omnis eruditionis princeps. Ex Argona. 4. Januarii, Anno MDXXII.

Michael Hümelbergius, conterraneus meus te salutat millics.

XIII.

S. P. Nactus hunc, qui ait se venturum ad te, licet nihil daret temporis scribendi, volui tibi tamen per literas dicere salutem. Tua Apologia in nebulones Parisienses pervenit ad nos. Bone DEUS, quantum omnibus risum movet stulticia illorum Doctorum sine doctrina, qui ausi sint tam belle quærere nodum in scirpo! Tu igitur gaude, qui in portu navigas. Nam isticanes morderent, si possent. Nos bene valemus. Noster D. Morus nuper se abdicavit illo magno Magistratu, quem gerebat, ut sic se allevaret, & senectam ætatem quierius ageret. Fuit nuper nobiscum Bibelius, qui rem meam naviter curavit, illum docui de rebus meis & quemadmodum revocor in Italiam, quapropter quod toties scripsi tandem aliquando te visam, nam consulto id extraho, cum Erasmus non sit ante iturus ad campos Elysios, quam suum viderit Poly. Vale Londini, XIX. Junii, 1532.

T. Poly.

XIV.

S. Non est, ut verbis possim assequi, Doctiss. Erasme, quantam apud Principem Georgium, Saxonie Ducem, gratiam iniveris ista tua Hyperaspiste. Omnia enim inibi ex animi ipsius sententia ita in Lutherum scripta sunt, ut melius optari non